

NIGOL ANDRESEN

IN MEMORIAM

Nigol Andresen on sängitatud Metsakalmistu määndide alla. Teda teatakse kui riigimeest, kui teenekat kirjanustegelast. Sellest kõigest kirjutati järelhüüetes.

Meie, Haljala vanemad inimesed, mäletame teda päris lihtsa inimesena. Temaga Haljalas kohtudes ei mõelnud me ta tiitlitele. Oli ta ju siin ilmavalgust näinud... Tema kodumajale pole aeg halastanud, kuid tema koduaia õunapuud on veel alles. Metsistunud, rohtunud on Nigol Andreseni kunagine kodupaik Vanamõisa tee ääres. Ometi tahtis ta siin olla ja käia. Veel mõne aasta eest liikus ta tihti Haljala-mail, oma kodu- aseme paigas, oma õe juures, ja ikka neil üritustel, mida oli korraldanud Eesti Looduskaitse Seltsi Haljala osakond. Kokkutulekutel oli ta tähelepanelik kuulaja ning küsija. 80-aastasena pidas kirjamees meile pika ettekande J. Krossi «Rakvere romaani» saamisloost. Nigol Andresen tahtis Eesti Looduskaitse Seltsi liik-

mena kuuluda oma kodupaiga — Haljala — osakonda. Ta oli agar loodusekaitsja, kõige uue ja edumeelse toetaja. Ta oli «Kalevipoja» koolimaja eest peetud tulutu võitluse hing, ergutaja ja julgustaja.

Nigol Andresen oli kunagi ammu-ammu Vihula ministerriumikooli õpilane. Austuse oma kooli vastu säilitas ta kogu eluks. Tuli külla oma kooli praegustele koolijätsidele ja ütles neile, et on väikeste poiste ja tüdrukute koolivend... See oli liigutav kohtumine. Ainult kooli nimi on nüüd teine — Annikvere 8-kl. Kool. Õpilased mäletavad seda mõnusa jutuga vanaonu.

Alles 2. oktoobril, Nigol Andreseni 85. sünnipäeval, lugesid Annikvere õpilased ta haigevoodi ees luuletusi... See oli äsja.

Nüüd on ta läinud Tõonela radadele, kuid Haljala ja Annikvere inimesed mäletavad teda ikka kui suurt lihtsat inimest.

Leelo KALLASTE